

que es presentin. I allavors una vegada jo unij més segun
en un bloc, reuse guerra ja, cercare qualcun virtú i em
pagare el sofrir si em podem veure el diumenje quan
menys. Ah! No sabriess pas si aei' orra o Pau tu i la jué
Hermita a 12 dijants - 11-40

(138)

Maria meva ben meva: Ja estic més tranquil. M'han
vingut a tranquilitzar les teves dues darreres cartetes
(la del divortí i diumenje) i una tarja rebuda de la Mané
datada del diumenje també. Veig que el sofredat t'ha
minvat. Pren però uns dies encara la medicina i veuràs
com fug del tot.

Primerament, ara que parlo d'això vull dir-te
amb la màxima serietat com estic jo. Estic bé, molt
bé. Fort com una pedra. No tinc tot ni cosa que si asen-
lli. Dormo com un àngel tots les hores i trovo la
nit curta. Estiguis ben tranquil en aquest aspecte
Pensa que si això no em proveés no hi estaria una hora
més. Vius ben contenta, que el teu Pepe, Maria meva, re-
sisteix bé i amb ànims forts tot el que s'presenti.

Bona idea la teva, per si troves el pantalons
aai. Com que han de servir per treballar qualsevol cosa
és bona. Ara bé. Mala idea aquella de demanar-los
a casa. Si mai allí hem de demanar qualcom, seria
més aiat que una prenda nova, res de vell. Més si vejam
que ho ignorem, et diré que solament estan autorit-
zats enviar paquets a adreces de Cambis o C^o de Treball.
Et al revés de fa uns mesos. Això ho sé cert. Un xicot

alguna Cía. En aquest cas podries visitar-lo junt amb la
mare i parlar per si podries impressionar-li. Una solució
qualsevol seria bona si en pagar posta la de venen-us de
fany en tant. Si après allavors no estessis bé podries cercar
dels d'ací demanà roba i ell anar a facturar-la
a l'Agència no l'acceptarem i el ^{li} donarem un impie,
dient ço que he dit. L'impie el té el xicot de referen-
cia i ara ensioran el paquet a un amic seu que
està en una Cía vora Marsella. T'ho dic, perquè
cas que ens convingui, qualcun no cal perdre temps
i els donarem una adreça d'algun amic de Camp
o Cía.

Si us els trobes, vells, mira de comprar-ne alguns
de dolentots, malgrat que se'n fa molt afeerat al
pensament de sortir d'ací per arribar-me a Fouban
o a Montaban i segurament solucionarí qualcun.
L'espero si vols uns dies. Si la documentació que te
donen aquesta setmana marxaria el divendres o diss-
gulta i els papers nous vés a Fouban, a l'alcalde
i no els han entregat perquè li manca una foto que
hem donat avui al patró. Això sí el que penso. Ací
dificilment hi resti ningú. La gent està cansada
i si després del treball hom trova alguna condició d'as-
tada regular encara, però ara amb el temps, que
s'atansa ningú es fa il·lusions que pugui quedar.
La solució serà la de Cía; no n'hi d'altre i sempre
podrem si és possible escollir on Cía. Plaguis.

una altra cosa, malgrat que ve que ve aquí no t'he
de lliure.

És que alegro, no he que s'acabi el paper, sinó que
dintre pelar patates me bona estona i he tanta feig.

En la meua del dicte ja et deia com pensava
referent a la cosa d'Espanya. La cosa no em fa gens
de joig. No s' coneix que els del nostre costat he fin
entregat a persona, però no esta fora de tota lògica ni
ho pens i mires bé. En aquest cas, així que ho ve
gens o bé em entenen, escriu tot requit a casa dient
que he sortit d'aquí el país i que ja vebran noves me
res. Que estic bé i res més. Si vols així pots fer-ho
ara. Jo no escriuré més allí i cuida't molt de
no parlar massa en les cartes, com et deia. La cosa
ni va com fins ara si prou veu. Però no és
guai tot ja amb temps amb la pondera convenient
faute segument que se'ns vagi a l'impress
on sigui veure que faig amb la cosa de si en don
pe dir-me joan en lloc de Pere. Bé així no crec
calgui però res d'escriure allí des d'avui de moment.

No t'espantis però. Maria meua. Tu ets tan bona
que no pots comprendre el mal on arriba i si
conqueris algun cop seria per excessiva bondat. Jo
conec més que tu la vida i sé que no tot són coses
ni coses bones sinó que n'hi han de ben mchants com
ací diuen. Jo no perdo pas la confiança que tot
l'aranjara i ben ariat. Anirem a veure a en Ferris

com el vent i tot vejam la font retornar. Ben
al revés de l'estiu. Diguis a Maria que agraeixo molt
el seu desig i que he redut la taja. Salutacions a tots
dites i ja ho diré. Per atre, més encara, un ^{bon} ^{estiu} ^{en} ^{estiu} ^{sejour}. Hi ha qui treballa prou per sortir amb
la seva i ho aconseguirà. Molt ja i ho ha pogut evitar
molt més si aconseguirà. Ja ho veuràs. Molt secan
que empenyuts per la misèria i vida de camp ni
això es prolonga aniran allà voluntariament. Això
ho sabem prou bé i això metenen interposant obsta-
cles a una emigració general. Jo però, no perdó els
esteps i son amo i renyor del noi perfecte coneixen-
ment i bufi el $\frac{1}{2}$ vent per on bufi, no perdé mai
el coneixement, estipis-ne heu sejour, Maria meua.

Si, Maria meua, hem menjat castanyes. Ací hi
han mitja dotzeneta de castanyers que ja han quedat
esgotats. No los hem $\frac{1}{2}$ menjat però com els francesos
emé ben típic espanyol, torradetes i res de bullides.

Anem campant. Ens costa trobar menjar però en
va sortir un xic d'ací, altre xic d'allà. Ara que
si això no canviaria el més de jugar quedaria tot esgotat
i allavors si que seria difícil resistir ací.

Acabo el paper i encara t'inc que fotejan-te. Soc ben
suquet, no? Ara que prou ho estimaria fer d'orelleta
a orelleta. Ja s'atauga prou. Jo tinc entestat en sol-
cionar aquest problema ni que sigui parcialment aquesta
partor i seré ben carallot si no ho aconseguixo. Venen
de moment cal veure quin aire bonic respira lluny d'ací
i aquí dictaria. Jo no puc salvar tots els obstacles,